

வினோ:

வினோ

3/-

တပေါင်းလွန်လျှင်တံခွားရောက်တော့မည် ပိတောက်နံ့လှိုင်နေတတ်သော
တံခွားကို ချိုထွေးအမက်မောဆုံးဖြစ်သည်။ သီတင်းကျွတ်တန်ဆောင်မုန်း
လိုမီးထွန်းပွဲများတွင်လည်း ချိုထွေးပျော်ရပါသည်။ ပျော်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့ပေါ့ တံခွားလေ့ရှိ စိတ်ပျောက်ကိုယ်ပျောက် အားပါး
တရ ပျော်ရသည်ဟု ချိုထွေးမထင်၊ ပြီးတော့ သီတင်းကျွတ်လိုလမ်းသည်
ကလေးဘဝတွင်သာ ပျော်စရာကောင်းပြီးတစ်ခဏ စိတ်ဝင်စားမှုနည်းပါး
ရသော ပွဲတော်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ချိုထွေးယူဆသည်။

တံခွားကတော့ အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်တော့ ဘုရား
ဖူးဟူ၍ အကြောင်းပြပြီးခရီးထွက်နိုင်သည်။

ချိုထွေး

မိုးသိန်း

ဇွန်လ

ချိုထွေးမြော်သော တံခွားအခါသမယရောက်ရှိလို့ နေပေပြီ ဒါပေမဲ့
ချိုထွေးမပျော်ရတော့ပါ မေမေက (ညှီးကလေးမဟုတ်တော့ဘူး
ဥပုသ်စောင့်ရမယ်) ချိုထွေးမိတ်ညစ်သည် မပြောရဲ၍သာ

မိတ်ပုတီးကြီးကိုင်ရင်းချိုထွေး
မိတ်ကရေကစားရာသို့ရောက်
နေသည် မဏ္ဍပ်မှ အသံများ
က ချိုထွေးကို အနေခက်စေ၏။

ညပြန်ရောက်တော့ အစားပုပ်မ
လေးချိုထွေး အတွက်အခက်
(အိုသူများအသက်သတ်တာ
မှတ်လို့ထမင်းစားတာဘဲ ငရဲမ
ကြီးနိုင်ပါဘူး စားမယ်)

မနက်ပတ်၌မူကား (ဟင်မနွေ
ကဆွမ်းပွဲအတွက် ကြက်သား
ပြုတ်ကြော်တွေ ဘယ်သူ
စားသလဲမသိဘူး ဟော)

(ကြောင်အိုးလှန်သံတော့ည
ကကြားတယ်မေမေရ)

ထမင်းကြမ်းတွေပါ မရှိတာ ကြောင်ကတော့ ထမင်းရော ဟင်းရော မခိုးပါဘူး)
ပေပေကဝင်၍ (အေး ကြောင်က မခိုးပေမဲ့ ကြောင်သူတော်က ခိုးချင်ခိုးမှာ
ပေါ့ကွာ ဟင်ချိုထွေး)

(ကုသိုလ်ရအောင် ဥပုသ်စောင့်ခိုင်းပါတယ် ခိုးတာရော လိမ်တာပါ အဆစ်။
ကံဒီနေ့ ဥပုသ်မစောင့်နဲ့) (တကယ်လားမေမေ) (အေး ဒါပေမဲ့ အပြင်
ထွက်ရမယ် မထင်နဲ့သိလား)

မေမေ့ကားကြောင့် ချိုထွေး
ခြေကလေးဆောင့်ရင်း အခန်း
တွင်းဝင်သွားလေတော့သည်။

(ရှင့်သမီး ရေကစားချင်တာ
သိရုံလား) (ဟေး ဥပုသ်သည်
ကို မပက်ကြနဲ့ ကလေးတို့
ကလိမ္မာတယ်ကွ နော်)

မဏ္ဍပ်မှအသံများကို ချို့ထွေးမကြားချင် ရေကစားသူများကို ချို့ထွေးမနာလို
ရေဒီယိုအသံကုန်ပွင့်ပြစ်လိုက်မိ၏။ ပို၍ဒေါပွရပြန်သည်။ သင်္ကြန်အဖွဲ့များမှ
သီချင်းများဟောနေ၏။

သည်တော့ ရေဒီယိုပိတ်၍ စာအုပ်
တအုပ်ဆွဲဖတ်လိုက်ရသည်။
အသံများကတော့ညံ့ဆဲ..

ရုတ္တရက်ထူးကဲ၍ အသံဗလံ
များက ဆူညံသွားသည် အော်
သံဟစ်သံများ၊ ပြေးသံရွာသံ
များ (ဘာဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်)

ချိုထွေးအထွေးမဆုံးခင်
(ဟင်ရှင်ဘယ်သူလဲ..)

(နောက်မှမေးပါ ကျနော်ကို
ပုန်းခွင့်ပေးပါ) ခံရွှေမြင့်
ပြောပြောဆိုဆို ချိုထွေးအ
ခန်းဆီသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

အိမ်ရှေ့မှပြတ်သွားသော လူအုပ်ကိုမြင်လိုက်ရ၍ ချိုထွေး ခံရွှေမြင့်အစား
ရင်တုန်သွားသည်။ တချို့က မသင်္ကာသော အကြည့်များဖြင့် လှမ်းကြည့်သွား
ကြသေးသည်။ (ဒီလူဘာဖြစ်လာတာပါလိမ့်လူဆိုးလားလူကောင်းလား)
ချိုထွေးပူသည်

(လူကောင်းဆိုတော်ပါရဲ့၊ လူဆိုးများဆို) ချိုထွေးရှေ့ဆက်မထွေးရဲ
(ဟဲ့သမီးမတ်တပ်ကြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ) (ဘာဘာမှမလုပ်ပါဘူး
မေမေ အဟင်းဟင်း)

မေမေတို့ပြန်လာတော့ချို
ထွေးတမျိုးခိတ်ပူပြန်၏။
(ငါ့ကိုဆူကြတော့မှာဘဲ)

ခံရွှေမြင့်ခမြာလည်းချို
ထွေးနည်းတူ (ဘယ်သူ
တွေပါလိမ့် ငါ့ကိုများ...)

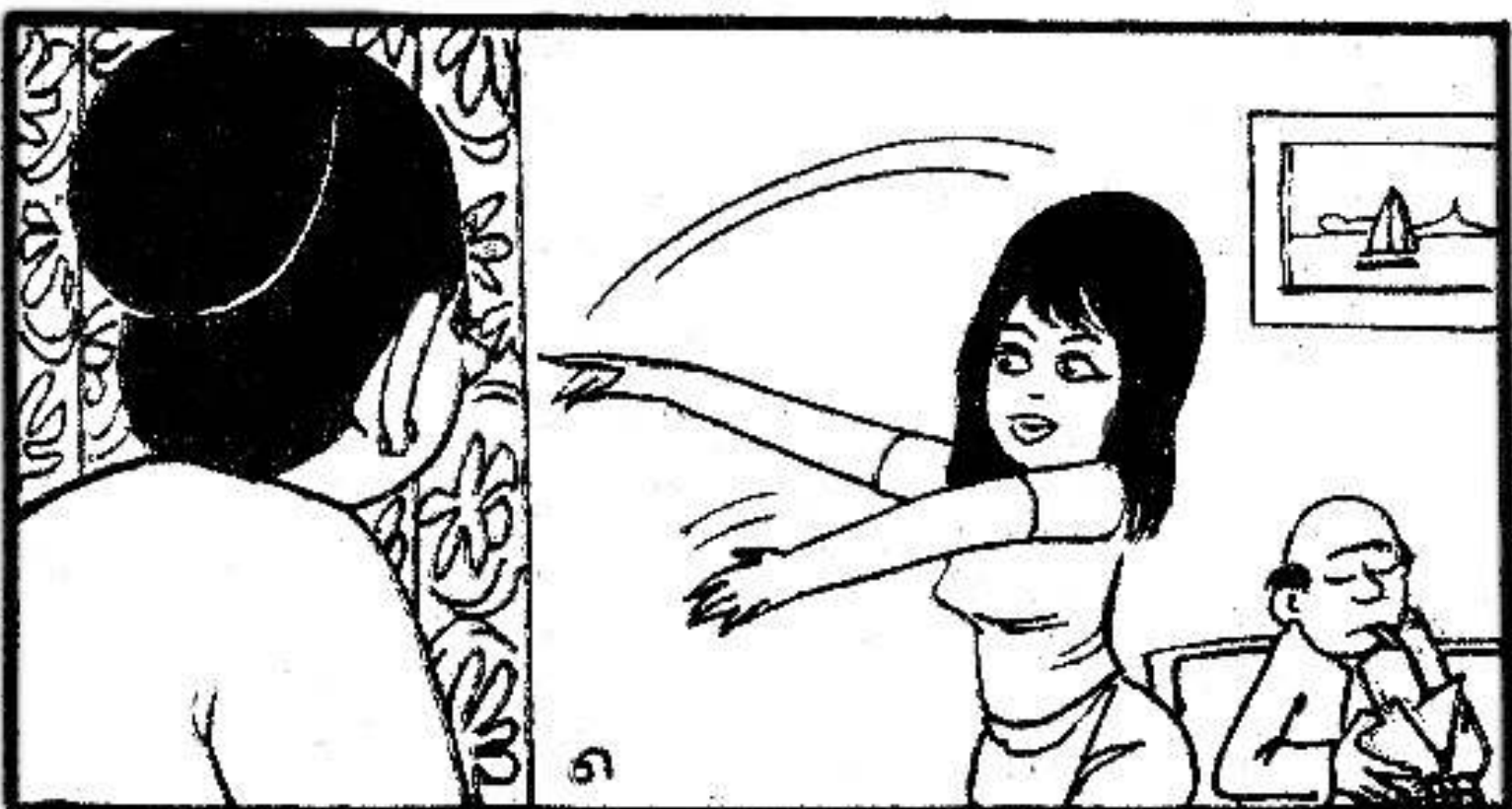

(ကံဟယ်) လှမ်းပစ်သည်။

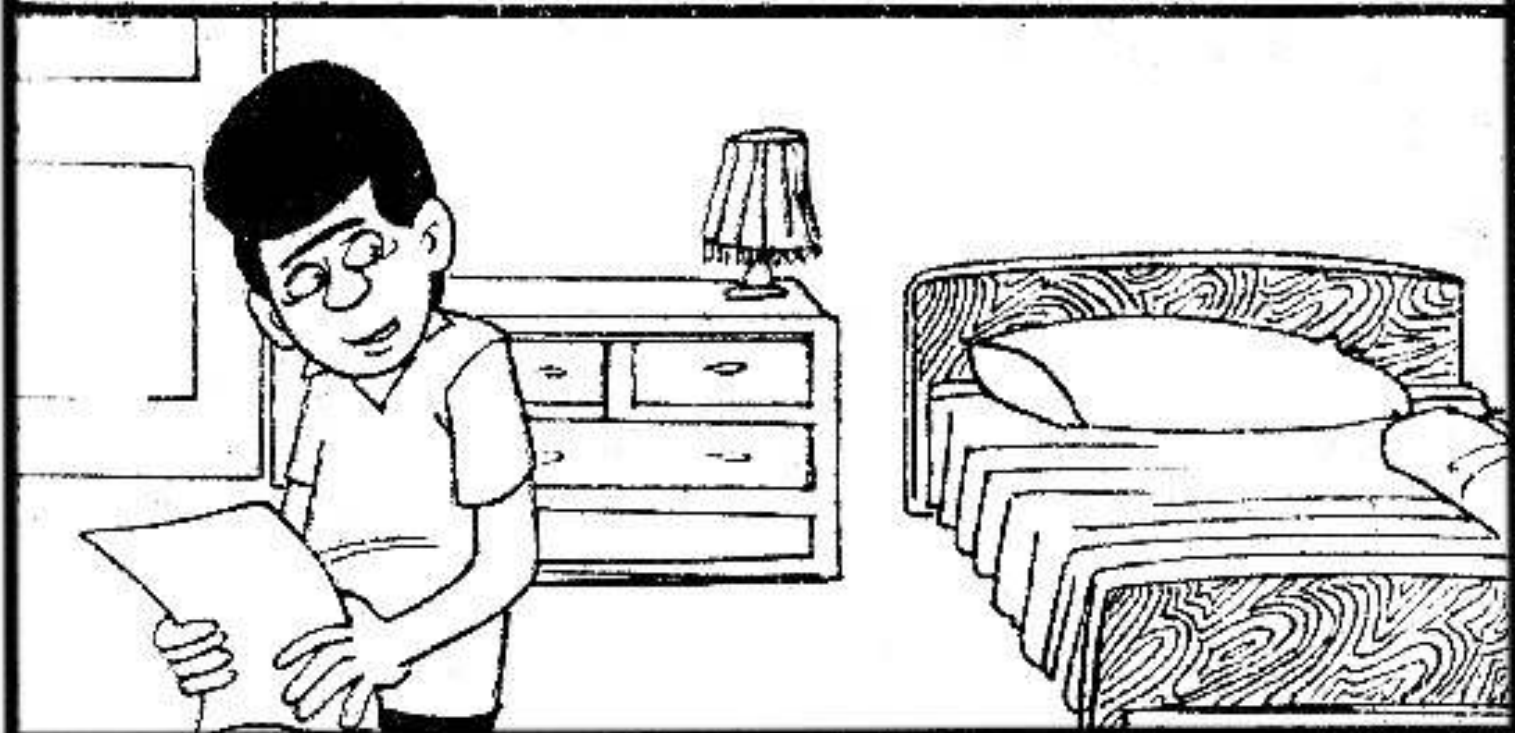

ချိုထွေးသည် အခန်းထဲမှခံရွှေ
မြင့်ကိုမေးလိုသည် သို့သော်
အပြင်ကမေးရန်မဖြစ် မေမေ
တို့ရှိနေ၏။ အခန်းထဲလည်း
သူမဝင်ရုံ၊ မမေး၍လည်းပြီး
မည်မဟုတ် လူဆိုးလူကောင်း
သိချင်သည် လူဆိုးလူကွံထားမိ
ပါက အားလုံးက သူ့အားဆူ
ပူကြလိမ့်မည်
ချိုထွေးအကြံထုတ်ရသည်။
နောက်ဆုံးစာရေး၍ အခန်းထဲ
သို့ပြန်သွင်းရန်ဆုံးဖြတ်၏။

စိတ်ပုတီးစိတ်နေရာမှ မေမေက (ဟဲ့ ဒါကဘာလုပ်တာလဲ) (အဟေ ဘာမှ
လုပ်ဖူးလေယာဉ်ပျံလွတ်တာလေ ဒါမျိုးဒါမျိုး ဟိဟိ) ချိုထွေးက ပြီးလိုက်ရ
လေသည်။

ခံရွှေမြင့် သူ့ရှေ့သို့ ကျလာသောစာခေါက်လေးအား ပြန်ဖတ်လိုက်ပြီး
(ဒုက္ခပါဘဲ သူ့ကိုငါ ဘယ်လိုအကြောင်းပြန်ရမလဲ သူ့လိုဘဲ စာရေးပြီး
ပြောမှပြစ်မယ်) ခံရွှေမြင့်ရေးရန်ခက္ကုရှာတွေ့သော်လည်း ဟောင်တိန်
ရှာမရချေ

နောက်ဆုံးမျက်စုန်းဆွဲသော
ခံတန်ကြီးဖြင့်ရေးရသည်။

ပြီးတော့ အခန်းကျော်၍
ပြန်ပြစ်ပေးလိုက်၏။

